

CONEIXEM ALS ALCALDES DE LES TERRES DE L'EBRE DES D'UN VESSANT MÉS PERSONAL

ALCALDE DE

Deltebre

Lluís Soler i Panisello

Ajuntament de

Deltebre

Més Ebre: Abans de començar, què els diries als lectors i lectores del Més Ebre per a què no es perdin les Festes Majors de Deltebre?

Lluís Soler: Enguany hem confeccionat aquestes festes des d'una vessant més participativa amb l'objectiu de vertebrar un programa amb un ampli ventall d'activitats que vagi més enllà dels bous i del ball. Per exemple, podem destacar la baixada d'autos-locos pel pont, el concurs d'Instagram, el concurs d'arrossos, l'actuació del famós monologuista Toni Moog, les tardes temàtiques a la plaça de bous, etc.

ME: Una visita per Deltebre. On ens portaries?

LS: Deltebre és un municipi ric en atractius turístics. Tanmateix, hi ha una zona que particularment m'encanta i em serveix per a reflexionar i carregar nova energia: la llacuna del Garxal.

ME: Quina és la lliçó de vida més important que has après?

LS: Que en un moment tot pot canviar i que, per tant, has de decidir i actuar sempre en consciència i coherència plena, buscant l'objectivitat màxima per ser conseqüent i lleial amb un mateix fins al final.

ME: I la decisió més important que has pres?

LS: Tornar a Deltebre per dedicar-me transitòriament al servei públic després d'haver planificat un camí acadèmic i professional a Barcelona.

ME: Abans d'entrar al món de la política, a què et dedicaves?

TREBALLEM AMB LA MÀXIMA IL·LUSIÓ PER TAL DE SOSTOBAR I ENLAIRAR DELTEBRE

LS: En aquell moment estava fent un màster, posteriorment a la llicenciatura, i treballava de col·laborador de recerca a la universitat. En aquest impàs vaig aconseguir una nova col·laboració de recerca en bones expectatives de futur professional però, simultàniament, se'm va proposar formar part de la candidatura d'Imma Juan a Deltebre. En dos dies de reflexió vaig decidir que era el moment de contribuir a l'avenç de Deltebre.

ME: Les teues aficions són...

LS: Cuinar, caminar, pescar, fer bicicleta... En conclusió, assaborir el Delta des de les diferents vessants.

ME: Explica'ns això de cuinar...quin és el plat que millor cuines?

LS: Faig servir aquesta afició per a desconnectar. Cuino qualsevol cosa però l'arròs és típic i dona per a experimentar i millorar.

ME: Retornar a l'origen o renovar-se?

LS: Ens hem de renovar constantment però sense perdre els nostres orígens ni les nostres arrels, ja que aquestes ens han de servir de guia per afrontar els canvis que ens depara el present i el futur.

ME: Compartiries un cafè amb...

LS: Com a alcalde puc compartir un cafè amb tothom que m'ho demani ja que sóc alcalde de tota la ciutadania. En tot cas, a nivell personal, m'agrada prendre un cafè amb persones lleials, humils i desinteressades, que t'aporten nous coneixements o visions diferents de la realitat.

ME: Un diumenge de relax per tu és...

LS: Hi ha pocs diumenges de relax però, en qualsevol cas, els pocs que hi ha m'agrada

aprofitar-los llegint, cuinant, caminant per la platja i acabar-los organitzant la setmana per ser més eficients.

ME: Què és lo que més et molesta?

LS: Aquelles persones que has de tenir prop tot i que no hi pots confiar. No suportó les traïcions, l'engany i la deshonestat.

ME: Quan es deixa de ser polític per ser ciutadà?

LS: Quan ets servidor públic mai deixes de ser-ho. Per tant, en el meu cas, sóc alcalde les 24 hores del dia dels 365 dies de l'any. No obstant, tot i que la inquietud sempre perdura, l'acció efectiva ha de ser concentra-

ME: Quan es deixa de ser polític per ser ciutadà?

LS: És una responsabilitat que afronto, també, amb la màxima il·lusió possible. És un moment transcendent per al nou partit i per al país. És un honor i un repte poder formar part dels 12 membres que hem de liderar la vertebració del nou espai central del futur estat català.

ME: Recentment, membre de la nova direcció executiva del Partit Demòcrata Català (PDC).

LS: És una responsabilitat que afronto, també, amb la màxima il·lusió possible. És un moment transcendent per al nou partit i per al país. És un honor i un repte poder formar part dels 12 membres que hem de liderar la vertebració del nou espai central del futur estat català.

ME: Quines tres paraules descriuen millor la teua personalitat?

LS: Honestat, tenacitat i perseverança que, en segons quins casos, poden representar una virtut o un defecte.

ME: Com és un dia normal per a tu?

LS: Reunions, trucades, Whatsapps, problemes, gestions, atenció ciutadana... no parar i acabar fent tard per tot!

ME: Quina és la fita que més desitges complir?

LS: Maximitzar la realització d'objectius per enlairar Deltebre

ME: On et veus després de les properes eleccions municipals?

LS: Prioritzant el futur de Deltebre des de l'alcaldia si la ciutadania així ho segueix considerant oportú.

ME: Per quina cosa i com t'agradaria ser recordat?

LS: Transformar la resignació d'una gran part de la ciutadania en orgull per viure a Deltebre ha de ser una màxima com a alcalde.

ME: La felicitat per tu és...

LS: Veure com pots dibuixar somriures entre aquells que més ho necessiten i que ho puguis fer des de la tranquil·litat de l'ànima.

ME: Quines són les paraules que més fa servir?

LS: Eficiència, il·lusió i canvi.

ME: Si poguessis triar una virtut, quin seria?

LS: L'empatia com a base relacional de proximitat entre les persones

ME: Un personatge històric. Per què?

LS: Carrasco i Formiguera, perseguit pels dos bàndols de la guerra civil, per reivindicar el seu catalanisme sobiranista i els seus valors catòlics. Finalment, afusellat per ser coherent amb les seves idees.

ME: Quina és la qualitat de les persones que proposaries en un equip de treball?

LS: Que siguin capaços de dur a terme amb èxit i rigor els objectius fixats, minimitzant el temps de dedicació. En qualsevol cas, persones eficients que sàpiguen defugir de personalismes per cohesionar l'equip de treball, compartint èxits i fracassos.

ME: Quina és la teua valoració pel que fa a la situació del país?

LS: Estem en un moment complex però al mateix

temps il·lusionant. Com a sobiranista estic emocionat de poder viure activament una etapa de transició cap a l'estat català i força esperançat per tal que aquest anhel acabi de la millor manera possible i en benefici de tota la ciutadania.

ME: Els moments actuals són de reflexió o de tocar campanes?

LS: És moment de tocar de peus a terra, fer una introspecció de totes les causes que ens han portat fins aquí i impulsar-nos per millorar la qualitat de vida de la ciutadania. La independència, per mi, no ha de ser l'objectiu sinó l'instrument que ho ha de fer possible.

ME: Un llibre.

LS: "El monge que vendió su ferrari"

ME: Una cançó.

LS: "Que bonita es la vida"

ME: Una por.

LS: La solitud entre la multitud

ME: Un somni.

LS: Com a pragmàtic, els que es poden fer realitat.

ME: El primer any com a alcalde. Quina valoració?

LS: Ha estat un any complicat atès que l'herència rebuda no és la que un desitjaria, i tampoc la inèrcia de l'ajuntament. En tot cas, i malgrat les adversitats i complexitats estructurals del municipi, hem treballat i treballam amb la màxima il·lusió per tal de sostovar i enlairar Deltebre.

De coses se n'han fet moltes tot i que estem realitzant una gestió portes endins, que ha de tenir els seus fruits a mig termini, per tal que la ciutadania del municipi pugui viure millor. Per primera vegada, per exemple, l'ajuntament disposa d'una partida d'ajuts als tributs socials per a les famílies que més ho necessiten.